

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1969/2021
15.09.2022. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Весне Станковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Весна Момчиловић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обе из ..., чији је пуномоћник Микица Срећковић, адвокат из ..., ради својине на непокретности, одлучујући о ревизији тужених, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2340/20 од 08.12.2020. године, у седници већа одржаној дана 15.09.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2340/20 од 08.12.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару П 375/2014 од 12.05.2015. године, одбијен је тужбени захтев да се утврди да је тужилац власник по основу одржаја дела кп бр. ... шума IV класе у м. зв. „...“ КО ... у површини 0.22.73ха, и то дела ближе описаног у мерама и границама наведеним у ставу један изреке, те да му тужене признају ово право и да се на основу пресуде тужилац може укњижити као власник код Службе за катастар непокретности у ... Обавезан је тужилац да туженима накнади трошкове поступка у износу од 177.750,00 динара.

Апелациони суд у Нишу, након расправе одржане у другостепеном поступку, донео је пресуду Гж 2340/20 од 08.12.2020. године којом је укинуо наведену пресуду првостепеног суда и пресудио тако што је усвојио тужбени захтев тужиоца, па се према туженима ББ и ВВ утврђује да је тужилац власник по основу одржаја дела кп број ... шума IV класе у м.зв. „...“ КО ... у површини 0.22.73ха, и то дела који полази од тромеђе кп. бр. ..., кп. бр. ... и кп. бр. 11401 (општински пут) и иде међном линијом између кп. бр. ... и кп. бр. ... у правцу југа до тромеђе између кп. бр. ..., кп. бр. ... и кп. бр. ... (до старе детаљне тачке бр. 52) одакле скреће у правцу запада и иде међном линијом између кп. бр. ... и кп. бр. ... у дужини од 12,20м и долази до нове детаљне тачке бр. 1. одакле скреће у правцу северозапада у дужини од 71,00м и долази до нове детаљне тачке бр. 2. која је удаљена 44м од старе детаљне тачке бр. 954, одакле скреће у правцу истока и иде међном линијом између ... и кп. бр. ... и долази до тромеђе између кп. бр. ..., кп. бр. ... и кп. бр. ..., што су тужене дужне да признају и трпе да се тужилац као власник укњижи код надлежне службе за катастар непокретности.

Обавезане су тужене да тужиоцу на име накнаде парничних трошкова исплате износ од 192.755,00 динара.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, тужене су благовремено изјавиле ревизију због битне повреде поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија дозвољена на основу члана 403. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20), па је испитао правилност побијане пресуде у смислу члана 408. овог закона и нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а нема ни других битних повреда одредаба учињених у поступку пред другостепеним судом, које би могле представљати разлог са којег се ревизија може изјавити, у оквиру предвиђеног у одредби члана 407. став 2. ЗПП.

Другостепени суд је на основу одржане расправе и изведених доказа, утврдио чињенично стање битно за правилну примену материјалног права и одлучио о основаности тужбеног захтева, уз дате јасне и непротивречне разлоге о одлучним чињеницама, засноване на оцени и анализи изведених доказа у складу са чланом 8. ЗПП и одговарајућим правним разлозима.

Према утврђеном чињеничном стању, правни претходник странака ГГ пре 1950. године је купио предметну непокретност кп. бр. ... површине 0.39.08ха у КО ..., а као власник је уписан 1977. године на основу правноснажне пресуде П 459/75, после ГГ смрти наступиле 1969. године. Делом ове непокретности ГГ је за живота располагао у корист претходника тужиоца. Тужиочев отац ДД, син ГГ ћерке ЂЂ, којој је дат део имања приликом удаје, несметано је користио део предметне парцеле до своје смрти 1999. године, а у даљем је наставио да користи тужилац. У 2008. години тужилац је уочио да су у шуми коју он користи посечена стабла букве, случај пријавио полицији, посечена стабла су нађена у дворишту тужених као нежигосана од стране шумара, дакле непријављено сечена без одобрења, а пањеви у шуми су били прекривени грањем и лишћем. Поводом тога, провером у катастру тужилац је сазнао да је парцела уписана на име тужених. До уписа је дошло на начин да је иза ГГ умрлог у 1969. године, оставински поступак спроведен у 2005. години, тако што је као једини наследник био пријављен унук ЕЕ и наследником је оглашен (решењем О 58/2005 од 23.03.2005. године), а ЕЕ супруга ББ и ћерка ВВ, овде тужене, су иза ЕЕ решењем Основног суда у Бољевцу О 151/06 од 20.04.2006. године оглашене наследницама у по ½ дела спорне непокретности и тако су као сувласнице уписане у јавним књигама. Део који користи тужилац је путем вештачења утврђен и описан у мерама и границама, као и површини 22а 73м², до шумског пута кроз парцелу до којег се пружа.

На основу утврђеног чињеничног стања применом одредаба чланова 21, 28. став 4, 70. став 1, 72. став 2. и 3. и 74. став 1, правноснажном пресудом је одлучено усвајањем тужбеног захтева и утврђењем да је тужилац власник тачно одређеног дела кп. ... КО ..., по основу одржаја и да су тужене дужне да трпе упис тог права у корист тужиоца, а зато што његова државина по квалитету и трајању дужем од 20 година, рачунајући и време претходника, задовољава услове стицања путем ванредног одржаја.

Закључак о савесној државини на шумском земљишту, манифестованој на уобичајени начин периодичном сечом стабала током дугог низа година, заснован је на чињеницама утврђеним на основу доказа и резултата расправљања, који ревизијом у питање није доведен. Ревизија није изјављена због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, већ са разлога битне повреде поступка и погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 408. ЗПП прописано је да Врховни касациони суд испитује побијану пресуду само у оном делу у коме се побија ревизијом и у границама разлога наведених у ревизији, пазећи по службеној дужности на битну повреду из члана 374. став 2. тачка 2. овог закона и на правилну примену материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у границама прописаним у члану 408. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужених није основана.

Побијана пресуда је заснована на правилној примени материјалног права и није захваћена битном повредом поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, на коју ревизија указује наводима да другостепени суд није дао правне аргументе за закључак да држалац има фактичку власт ако према ствари предузима радње на основу којих се основано може закључити да се понаша као власник ствари, као и да паушално оцењује да је државина на страни претходника и тужилаца била континуирана у последњих 40 година. Насупрот таквом истицању у побијаној пресуди су дати јасни и потпуни разлози о одлучним чињеницама, њиховом правном значају и испуњеним условима за примену правног института одржаја. Одредбом члана 28. став 4. Закона о основама својинско правних односа прописани су услови за стицање својине на непокретности одржајем, протеком 20 година за савесног држаоца. Савесност државине се претпоставља (члан 72. став 3. Закона), а на страни тужиоца и његовог претходника је постојала за све време рока потребног за одржај. Стога, ревизија није основана у разлозима са којих оспорава правилност побијане пресуде.

Из изнетих разлога, применом члана 414. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

Председник већа – судија
Марина Милановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић